

Listina iz l.1757, potrjena od M.Terezije l.1759 o ustanovitvi vikariati pri c.sv. Roka(str.315.....)Glavno besedo pri tem je imel nadškof Attems

Samostojna župnija l.1787.Imela je 1100 duš.

Inventarna knjiga v Rogatcu iz l.1750 ~~načrtavala naslednji podatek~~ omenja sledeči podatek: " Ein Consenz-Brief von Herrn Johann Ulrich Fürsten zu Eggenberg gefertigt zu erbauung der Kirche St.Rochi an der Saatl ddt. Graz am 29. August 1625.

Župnik v Rogatcu ~~xxxxxxxxxx~~ Ignaz Bukovšek v svojem poročilu iz l.1716 pravi: ein Khürchel oder Capellen St.Rochi, welche gar nichts hat, sondern auss der Zweimall im Jahr fällenden wenigen Allmosen erhalten werdet."

Cerkev ima prezbitერი in eno ladjo, je polkrožno obokana. Ima tri oltarje-gl.oltar sv. Roka, v ladji na desno oltar sv. Barbare in levo B.V.Marije. Te tri oltarje in pa prižnico, zakristijske omare in zarkistijaska str. vrata je naredil celjski kipar Ignac Oblak za 1360 fl. l.1871.

Na hrbtni strani ~~xx~~ oltarja sv. Barbare je napisano: Blasius Artitsch cum Barbara Artitsch fieri fecit 1758. Na hrbtni strani oltarja sv. Marije: Joannes Casparus Mitermeyer von Wien gebürtig, Bürger in Rohitsch Benefactor 1757." V prezbit. na empori je tabla z napisom: Restauratio chori syndici Josepho Oswalditsch anno 1824.

Cerkvi prizidan stolp, ki je dobil l.1850 novo streho iz pločevine. Oba tedanja zvonova je v l.1754 Caspar Schneider v Celju. Sedanji trije zvonovi je dobila cerkev l.1857 iz livarne Antona Samassa Ljubljana.

L.1753 je požar skoraj popolnoma uničil cerkev, uničeni so bili oltarji, zvonovi in druga oprema

"ajstarejše župne knjige so iz l.1756, to je krstna knjiga, poročna knjiga iz l.1798, in mrliška 1756.

L.1848 je bila tu privatna šola

Ign. Orožen: Das Dekanat Rohitsch, l.1889, str.315-333.

Fara posvečena sv. Roku. Lokalna božja pot.

Pravilno orientirana cerkev stoji na griču v n. v. 399 m. Okoli cerkve je raztreseno naselje Dobovec.

Viri in literatura: Farna kronika; Ign. Orožen: Bistum und Diozese "avant VII. Dekanat Rohitsch, Maribor 1889.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja z na jugu prizidanimi stopnicami na emporo ter $3/8$ zaključeni, enako širok in visok presbiterij, kateremu je na severu prizidana pritlična zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, strešasta, pultasto podaljša na preko zakristije, opečna; zvonikova čebulasta, pločevinasta. Cerkev je manjša, preprosta, podeželska sakralna stavba.

Zunanjščina: Zvonik opasujejo pristrešen, cementno prevlečen talni zidec, v sredini višine pravokoten zidec, na vrhu pa žlebast, venčni zidec, ki se nad urnimi kazališči z gornjim profilom polkrožno usločuje. Zvonica se odpira z dvema ppk lokoma proti zapadu in jugu, proti severu pa ima v steno vdela lanč stopnice, vodeče v zvonik ter pod njimi manjšo shrambo. Tlakam je s kamenitimi ploščami in pokrita z prečno banjo z 2 sosvodnicama. Glavni portal je pp, opremljen z robom. Njegova zazidava dokazuje, da je zvonik kasnejši dozidek. Desno portala je kropilnik, stoječ na kvadratastem, betvastem polsteburu, pred katerim je zvonikova stena izdolbena. Zvonikovo I. nadstropje krasi v južni steni veliko pps polje, v zapadni pa ima enako toda na pol zazidano okno. Vse 4 zvonove line so enojne, ppk in zazčlenjene, zapadna ima na temeniku črke IHS. Urna kazališča so v samem venčnem zidu.

Ladjo obdajajo pristrešen talni ~~zid~~ in preprost konkavni venčni zidec. Talni zidec severne podolžnice navzdol poševno iztopa. V sredini južne stene je preprost pps portal. V njeni zapadni polovici preprost vhod na emporo, do katere vodijo kamenite~~xx~~ stopnice, v vzhodni polovici pa pp okno z pravokotno mrežo. Severna stena je brez oken, kaže grobo gradnjo in je močno neravna.

Presbiterij opasujeta pristrešen talni ~~zid~~ in žlebast venčni zidec. V južni steni ima pp-okno, v vzhodni in južni zaključnici pa so vidni sledovi zazidanih, rahlo zašiljenih oken. Zakristija, ki je viden prizidek, ima iz kamenitih plošč sestavljen podstavek in preprost konkaven fabion. V zapadni steni ima pp portal, v severni pa pp okno z stopničastim ostenjem.

Notranjščina: Kameniti tlak je v presbiteriju ~~z~~ stopnico višji. Zidana pevski empora počiva na 2 osemstranih stebrih in 3 križnih obokih ter ima polno zidano ograjo z napisano ploščo: RESTAVRATIO CHORI SYNDICO JOSEPHO OSWALDITSCH ANNO 1824. Ladjo členita 2 + 2 obstenska polslopa, katere povezujejo obstenski loki in 2 + 2 oprog, med katerimi so 3 banjaste traveje. Slavolok je ppk. Presbiterijeve stene so nerazčlenjene, pokriva pa gax~~xx~~ banja z 2 paroma sosvodnic in tristranim zaključkom. V zakristijo vodi ppk portal, v obeh zaključnicah pa so vidni sledovi obeh zazidanih oken. Vso cerkveno notranjščino krasi dekorativan slikarija iz l. 1902, ki je bp. Zakristija ima kameniti tlak ter križni obok z grebeni in okroglim sklepnim poljem z črkami IHS.

Oprava: Vsi 3 altarji so delani v baročno-renesančni maniri (glavni je bil obnovljen l. 1932) ter so enako kot prižnica z reliefi Vere, Upanja, in Ljubezni, ki so aplikacije iz 17. stol., zakristijska vrata in zakristijska omara delo Ignacija Oblaka iz leta 1870. Prejšnja stranska altarja sta bila iz let 1757 in 1758, a ni od njih ničesar ohranjenega.

Krstilnik ima kvadratast, betvasti steber, piščačasto okrašen bazen ter lesen nastavek, okrašen z poznobaročno školjkovino. Je iz 2. pol. 18. stol., verjetno, iz leta 1787.

Krčev pot je tisk po Führichu.

Oprema: Lesteneč je leseni izdelek iz 19. stol. Vse ostalo je bp.

Zvonik: Ker ima ladjina fasada omet v zvonikovi etaži, to dokazuje, da je zvonik prizidek, verjetno iz ca 1787. Bronasti mavec je brez napi sa.

Podstrešje: Oboki so kameniti, presbiterijev je nekoliko nižji od ladjinega. Presbiterij je na zakristijskem podstrešju ometan.

Resume: Po konsensnem pismu Kneza Janeza Ulrika Eggenberga iz l. 1625, se vidi, da je bila približno takrat zgrajena. Obsegala je ravnokrito ladje in obokani presbiterij. Leta 1753. je cerkev močno poškodovala strela. Ko je cerkev postala l. 1757. vikariat, so vanjo vdelali pevsko emporo z vnanjimi stopnicami ter zakristijo, ki je jasen prizidek. Kmalu nato ali pa istočasno so ladjo nekoliko dvignili ter obokali. Končno so mogoče ca 1787, verjetneje pa že preje prizidali tudi zvonik in tako sestavili stavbo, kot je še danes.

Okolica: Cerkev obdaja ovalen plato, ki je proti jugu eskarpiran ter je nekoč služil za kopališče.

Prvotno župnišče je bilo zgrajeno l. 1755-56, sedanje je iz l. 1875.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: Kapele v župniji so bp., razen morda ona na severnem robu Gornjega Loga pri kmetu Trobincu vzhodno Šahenberga.

Opombe: Zvonik je bil pokrit s sedanjo pločevinasto streho l. 1850-51.

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str. 13, 13° (zapiski 1960)

6